

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297599520/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

er saaret – Charles, du har dog vel seet til Herr Panthakaks Blessurer – det er dog vel ikke farligt – – –

O Deres Excellence! – Det er kun nogle ubetydelige Contusioner – Det meeste var NæseBlod –

Men De maae dog bades – virkelig maa De bades med Spiritus vini eller sligt – Det kan ellers have farlige Følger – Min Kammer tjener forstaaer det – Hører du Charles? –

Ak Deres Excellence! –

Og for alting et Alterations-Pulver – –

O Deres Excellence! –

En Stoel til Herr Panthakak –

Ak Deres Excellence! – – –

En Læne-Stoel Dosmer! – Kan du ikke begribe, at han maae være mat? –

O Deres Excellence! –

De slemme Rovere! – Men saa tilig som Dagen bryder frem, skal jeg have alle mine Folk satt paa Spor efter dem – Min Jægere skal føre dem an – det er ret en Karl, som er skikket til det Arbeide – Saaledes at mishandle en uskyldig reysende – en galant homme – – min Ven – thi alle artige Mennisker og i Besynderlighed alle reysende er mine Venner, Herr Panthakak –

Ak Deres Excellence –

Det er vor Pligt – Langt fra alle dem, til hvis Venskab de har nogen naturlig Rettighed, ere de virkelige faderløse – moderløse – i de folkkerigste Steder ofte Eremiter – forladte – tiest uvidende om Landets Sæder; og derfor alt for ofte bedragne – Alt for ofte et Formaal for nedrigsindede – For et Vanheld af denne Art havde De dog været sikker, hos Deres gode Frue Mama, Madame Kûch – – – Kûch – – –

Madame Kûchlein – Deres Excellence – Men hun er død – – – Jeg har hverken Familie eller Venner, og et hvert Land er mig lige kjært – Der er overalt Mennisker, og – – – –

Overalt onde Mennisker vil De sige – De har Ret – Fuldkommen Ret – Endskjønt i en anden Zirkel end De, har jeg fra Barnsbeen af, kjendt altformange, der ret lod sig det være magtpaaliggende, at overbevise mig om denne bittere Sandhed – De hvis Haandværk det er at gjøre ont, og som forstaaer deres Haandværk, vil jeg ikke engang tale om, endskjønt naar man vilde begynde at tælle fra Tyrannen, Maitressen og Favoritten, og gaae den heele Række igjennem af